

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: D. R., narozen X
státní příslušnost Ukrajina
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
Balková 1, 331 65 Tis u Blatna

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje
sídlem Masarykova 930/27, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. KRPU-67917-23/ČJ-2026-040022-SV-MO ze dne
4. dubna 2026

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2026 žalovaná podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) ve spojení s § 124 odst. 2 téhož zákona zajistila žalobce za účelem správního vyhoštění. Současně žalovaná podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovila dobu trvání zajištění na devadesát dnů od okamžiku omezení osobní svobody, který nastal dne 4. 4. 2026 v 9:00 hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaná vůbec neposuzovala základní podmínku zajištění, tedy zda je správní vyhoštění žalobce reálně vykonatelné. Z ustálené judikatury správních soudů dle žalobce plyne, že nelze zajištění cizince odůvodnit v situaci, kdy jeho vyhoštění není alespoň potenciálně realizovatelné. Dle žalobce je zjevné, že jako státní příslušník Ukrajiny nemůže být v současné době do země původu fakticky navrácen, jelikož bezpečnostní situace na Ukrajině představuje překážku vycestování. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2025, č. j. 8 Azs 189/2024-69. Za této situace je dle žalobce zřejmé, že správní vyhoštění není reálně vykonatelné a zajištění tak postrádá svůj účel.
3. Žalobce upozornil na § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), dle kterého je žalovaná povinna zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle žalobce však žalovaná vůbec nezjišťovala aktuální bezpečnostní situaci v zemi původu, neověřovala reálné možnosti návratu, nezabývala se existencí překážek vycestování. Napadené rozhodnutí dle žalobce obsahuje pouze obecné a ničím nepodložené tvrzení o možnosti vyhoštění a zajištění za účelem vyhoštění. Takový postup je dle žalobce v rozporu s judikaturou, která vyžaduje konkrétní a individualizované posouzení každého případu.
4. Dle žalobce představuje zajištění krajní zásah do osobní svobody a podle judikatury správních soudů i soudního dvora Evropské unie je zajištění přípustné pouze tehdy pokud nepostačují mírnější opatření. Dle žalobce však žalovaná nehodnotila osobní poměry žalobce neposuzovala jeho dosavadní chování, neodůvodnila, proč nelze použít zvláštní opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí tak postrádá individualizaci a je nepřezkoumatelné.
5. Dále žalobce namítal, že žalovaná neunesla důkazní břemeno ohledně naplnění podmínek zajištění. Dle žalobce je zajištění fakticky odůvodněno pouze nelegálním pobytem, což judikatura správních soudů jednoznačně odmítá. V neposlední řadě nebyla dle žalobce prokázána nezbytnost zajištění, nebyla posouzena jeho přiměřenost a nebyla zvažována mírnější opatření. Za této situace je zajištění žalobce nepřiměřené, excesivní a nezákonné.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření konstatovala, že k možnosti vycestování žalobce na Ukrajinu vyslechla žalobce a dále si vyžádala k této otázce v souladu s § 120a odst. 1 závazné stanovisko Ministerstva vnitra i podklady pro vydání závazného stanoviska. Dle závazného stanoviska je vycestování žalobce na Ukrajinu možné. Tyto informace shrnula žalovaná na stranách 10 a 11 napadeného rozhodnutí, kde došla k závěru, že realizace správního vyhoštění je potenciálně možná a proveditelná.
7. Žalovaná podotkla, že v současné době probíhá odvolací řízení ohledně odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyhoštění.
8. Žalovaná uzavřela, že postupovala v souladu s právními předpisy a rozhodnutí náležitě odůvodnila. Navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Posouzení věci soudem

9. Soud se v první řadě zaměřil na namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaná nedostatečně odůvodnila upřednostnění

zajištění před zákonnými alternativami a že nehodnotila osobní poměry žalobce, jeho dosavadní chování, pročez napadené rozhodnutí postrádá individualizaci. Tomu však soud nepřisvědčil.

10. Problematikou zvláštních opatření za účelem vycestování se žalovaná zabývala na stranách 7 a 8 napadeného rozhodnutí, kde se věnovala jednotlivým alternativám a hodnotila je v kontextu žalobcových tvrzení a jeho dosavadního jednání. Není tedy pravda, že by žalovaná postupovala bez dostatečné individualizace. Žalovaná vysvětlila, že u žalobce byla dána důvodná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon správního vyhoštění. Žalovaná se podrobně zabývala situací žalobce, kdy poukázala na fakt, že procestoval několik evropských států, kde mohl požádat o azyl, což neučinil. Upozornila, že žalobce se nechce vrátit na Ukrajinu zejména z důvodu, aby nebyl naverbován do armády. Konstatovala, že žalobce nemá peníze ani cestovní doklad pro dobrovolný návrat na Ukrajinu. Tímto dle soudu žalovaná napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnila s přihlédnutím k individuálním okolnostem na straně žalobce.
11. Soud nezjistil ani žádné jiné nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí, které by mohly vyvolat jeho nepřezkoumatelnost (ať již pro nesrozumitelnost, nebo pro nedostatek důvodů rozhodnutí). Je třeba si uvědomit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v nyní řešené věci nenastala. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí.
12. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců platí, že *Policie [České republiky] je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění nebo trestu vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím nebo Švýcarskou konfederací zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
13. Tvrdí-li žalobce, že žalovaná přistoupila k zajištění pouze na základě jeho nelegálního vstupu a pobytu na území, soud připomíná, že žalovaná se zabývala celkovou situací žalobce, kdy brala v úvahu, že se nechce vrátit na Ukrajinu, aby nebyl naverbován do armády. Dále poukázala na skutečnost, že žalobce nemá dostatek finančních prostředků na zpáteční cestu na Ukrajinu, nemá cestovní doklad, se kterým by mohl vycestovat z území, pročez nelze očekávat, že by se na Ukrajinu dobrovolně vrátil atd. Soud se závěry žalované souhlasí. Proto soud shledává rovněž správným posouzení žalované, že nelze využít mírnější opatření než právě zajištění, neboť lze očekávat, že žalobce by mírnější opatření nedodržel.
14. Stěžejní žalobní námitkou bylo tvrzení, že dle judikatury správních soudů nepřichází v úvahu vycestování žalobce na Ukrajinu, pročez mu nelze uložit správní vyhoštění, a tudíž nelze přistoupit ani k zajištění. K uvedenému soud konstatuje, že touto problematikou se žalovaná důkladně zabývala na straně 10 napadeného rozhodnutí. Uvedla, že dne 4. 4. 2026

obdržela od Ministerstva vnitra závazné stanovisko k možnosti vycestování žalobce pod evidenčním číslem ZS59246, které si vyžádala v rámci řízení o správním vyhoštění, přičemž ve stanovisku je uvedeno, že po vyhodnocení všech informací, které žalobce uvedl do protokolu o výsledku ze dne 4. 4. 2026 je vycestování žalobce na Ukrajinu možné, žádné překážky shledány nebyly. Dále žalovaná uvedla, že vycházela z informací Ministerstva vnitra o bezpečnostní situaci na Ukrajině z ledna 2026 s tím, že zůstává situace na Ukrajině stabilizovaná na linii bojů na východě a jihovýchodě země, kdy pozemní střety mezi ruskými a ukrajinskými jednotkami probíhají ve východních a částečně jižních oblastech Ukrajiny. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dále upozornila, co se týče Zakarpatské oblasti, která je domovem žalobce, že civilní infrastruktura nebyla mimo několika incidentům narušená úroveň zásobování a služeb včetně přístupu ke zdravotní péči elektřině a podobně byla stabilní, přičemž oblast vykazuje nízká nebo mírná omezení přístupu humanitární pomoci. Soud se zjištěními žalované souhlasí, když mají oporu ve správním spise.

15. Soud shledal, že ve správním spise je zažurnalizováno nejen zmíněné stanovisko Ministerstva vnitra ohledně možnosti vycestování žalobce na Ukrajinu, nýbrž i další podkladové materiály. Jedná se o dokument *Ukrajina, Informace OAMP, 12. ledna 2026* s podtitulem *Bezpečnostní situace v západních oblastech ukrajiny, Přeshraniční pohyb*. Dále pak jde o další dokument Ministerstva vnitra s názvem *Zjišťovací mise Ukrajina* publikovaný v únoru 2026. Zmíněný dokument se rovněž zabývá bezpečnostní situací na Ukrajině. Z obou dokumentů plyne, že linie bojů je značně vzdálená od bydliště žalobce v Mukačevu na Ukrajině, přičemž se na Ukrajině jedná o konflikt omezeného rozsahu bez významného nebezpečí pro žalobce.
16. Soud nepopírá, že na Ukrajině probíhá ozbrojený konflikt, je však zřejmé, že je potřeba na otázku správního vyhoštění nahlížet komplexněji. Ukrajínští občané mohou být chráněni pomocí dočasné ochrany či víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, na druhou stranu má stát legitimní zájem na tom, aby na jeho území pobývaly bezúhonné osoby, což odůvodňuje nutnost zkoumat bezpečnostní situaci a dostupnost služeb v konkrétních oblastech na Ukrajině. Je obecně známo, že pozemní boje probíhají na východě Ukrajiny a bojová linie se dlouhodobě nachází ve stejných oblastech. Rozloha Ukrajiny je přitom značná. Žalobcovo poslední bydliště ve městě Mukačevo se nachází více než 1 000 km od Chersonu, kde prochází bojová linie. Kyjev, u kterého probíhaly boje začátkem roku 2022, se nachází více než 750 km od žalobcova bydliště.
17. Soud konstatuje, že žalobcem odkazovaná judikatura Nejvyššího správního soudu byla staršího data (11. 2. 2025), když v minulosti se skutečně vycházelo z toho, že vyhoštění na Ukrajinu není možné. Nyní je však situace odlišná. Žalovaná si obstarala podklady a závazné stanovisko Ministerstva vnitra, ze kterého plyne, že vycestování žalobce i přes ozbrojený konflikt na Ukrajině možné je. Soud podotýká, že materiály nacházející se ve správním spise jsou novějšího data než žalobcem zmíněná judikatura. Navíc defenitivní slovo ohledně návratu žalobce na Ukrajinu bude mít až Ministerstvo vnitra, kde nyní probíhá odvolací řízení ohledně rozhodnutí o vyhoštění žalobce. Dle názoru soudu se žalovaná dostatečně zabývala v napadeném rozhodnutí možnostmi vyhoštění žalobce. Soud proto neshledal žalobní námitku důvodnou.
18. Soud zároveň konstatuje, že žalovaná řádně zjistila skutečný stav věci, co se týče možnosti návratu žalobce na Ukrajinu, tak i individuální situace žalobce (viz výše). Soud proto neshledal důvodnou žalobní námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

19. K žalobní námitce, že napadené rozhodnutí je excesivní a nepřiměřené, soud uvádí, že námitka není blíže odůvodněna. Soud proto jen v obecné rovině konstatuje, že žalovaná na straně 9 napadeného rozhodnutí popsala jednotlivé úkony, které bude třeba učinit, přičemž dospěla k závěru o potřebné době zajištění žalobce v rozsahu 90 dnů. Soud se závěrem žalované souhlasí a pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na stranách 10 a 11 napadeného rozhodnutí se žalovaná zabývala přiměřeností zajištění žalobce s ohledem na jeho osobní poměry a individuální okolnosti případu. Dospěla k závěru, že obava žalobce z naverbování do Ukrajinské armády není legitimním důvodem k tomu, aby nedošlo k vyhoštění žalobce, resp. k jeho zajištění. Se závěry žalované soud souhlasí a pro stručnost na ně odkazuje.
20. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů a napadené rozhodnutí považuje za dostatečně odůvodněné (tudíž přezkoumatelné) i zákonné. Žalovaná při svém rozhodování zohlednila i žalobcovu individuální situaci. Soud tedy v mezích formulovaných žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadovala, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 28. dubna 2026

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.